

[Søren Andersen.]

andet siden. Af denne grund og under hensyn til, hvad der skrives i bemærkningerne til lovforslaget om, at det må være en forudsætning, at hjælpen ydes på områder, hvor den ikke kan gives af særfor sorgen, og at man skal rette sig efter lægens anvisning med hensyn til barnets pasning, vil jeg alligevel meget gerne, uden at være med til at forsinke lovforslaget, se på disse ting i udvalget. Det forekommer mig nemlig, at det kan blive meget vanskeligt at efterleve det krav, lovforslaget stiller her om en vejledning fra læger. Mange steder er det jo meget begrænset, hvad mulighed man har for at komme til en læge, der virkelig har forstand på de ting og virkelig er i stand til at give anvisning. Derfor vil jeg som sagt meget gerne se på disse ting i et udvalg.

Derudover tager lovforslaget hensyn til det, vi blev enige om ved ændringen af loven om arbejdsløshedsunderstøttelse: at der kan være ganske særlige tilfælde, hvor et hjem er så hårdt ramt af ledighed, at der må være grundlag for en yderligere støtte gennem forsorgsloven.

Endelig foreslås der en del administrative lettelser. Men jeg skal her sluttelig fra venstres side tilsige en hurtig og velvillig behandling i det udvalg, der måtte blive nedsat.

Asger Jensen: Lovforslaget er jo fremkommet som en konsekvens af ændringen i arbejdsløshedsloven og den ændrede form for understøttelse, hvorefter man ikke længere giver børnetilskud, og jeg må gå ud fra, at det, man her har tænkt på, er, at de, der får arbejdsløshedsunderstøttelse, kun kan få en supplerende hjælp fra socialvæsenet, når de har store forsørgerbyrder. Det kommer jo an på, om vi ikke i et udvalg skal se på, om det ikke bør præciseres nærmere, for der har jo aldrig fra arbejdsløsheds-kassernes side været begejstring for, at vi skulle lave sådanne understøttelser, at det i almindelighed blev forudsat, at de skulle suppleres op med socialhjælp. Derfor mener jeg, at arbejdsløshedsunderstøttelsen må være sådan, at det kun er i ganske særlige tilfælde med sådanne store forsørgerbyrder, at det også skal være nødvendigt for de pågældende at møde op på socialkontoret.

Nu er der jo her i lovforslaget yderligere

kommet det til, at man så småt begynder at tænke på de hjem, der har handicappede børn, og det kan vi fra vor side kun være tilfreds med. Spørgsmålet er jo gennem tiderne rejst fra forskellig side; sidst var det fra konservativ side, at spørgsmålet blev rejst.

Jeg tror også, vi i et udvalg skal se på, om det kan gøres lidt bedre end således, som den knappe tekst nu er affattet. Det er muligt, at lidelse ikke er det rigtige kriterium, men at der bør stå handicap, for der må vel her i disse tilfælde være tænkt på et handicap af mere varig karakter, ikke bare en kortere overgang af en eller anden lidelse.

Det er vel heller ikke nok med disse børn alene at tænke på forsørgelse; man bør vel også tænke på deres oplæring og deres optræning, og måske skulle det også tydeliggøres i loven. Der står, at denne pasning, som det kaldes i lovparagraffen, skal ske efter lægelig anvisning, for at tilskud kan ydes. Jeg kunne også tænke mig, at hjælpen kunne ydes, når man sørgede for denne pasning efter pædagogisk anvisning netop med henblik på, at oplæring og optræning for disse handicappede børn er en ganske væsentlig del af deres opdragelse og udvikling, idet de kun på den måde kan komme ind i et normalt samfundsliv.

Men vi er tilfreds med initiativet og vil gerne i et udvalg se på, om dette kan gøres lidt bedre endnu.

Hanne Reintoft: Vi er i socialistisk folkeparti tilfreds med, at man over forsorgsloven åbner mulighed for at supplere arbejdsløshedsunderstøttelsen, selv om vi hellere havde set, at man i den ny lov om arbejdsløshedsforsikring gik ind for princippet om fuld erstatning for indkomstbortfald.

Til forslaget om ændring af forsorgslovens § 58, stk. 2, så der efter denne bestemmelse også kan ydes bistand ved arbejdsløshed, skal jeg bemærke, at det er tvivlsomt, hvor stor hjælp denne ændring vil betyde for arbejdsløse med særlig store forsørgerbyrder eller særlig store udgifter til f. eks. husleje. Den hjælp, der kan ydes efter § 58, stk. 2, må ikke overstige beløb svarende til, hvad der kunne være ydet pågældende som invalidepension efter mellemste trin eller som folkepension. Der vil med relativt høje huslejer være al mulig grund til, at vi i et udvalg